

El mar com a escenari

Maria del Mar Bonet i Manel Camp es van retrobar un cop més, a l'escenari marítim del Portalblau de l'Escala, per fer de poesia i música una sola cosa

joan sabater

Tot i que fa més de vint anys que Maria del Mar Bonet i Manel Camp es van retrobant puntualment per interpretar aquest repertori de proximitat –entre ells i amb el públic; justament, el disc que van publicar a finals dels anys vuitanta es deia Ben a prop–, semblaria que aquest espectacle havia estat pensat per a l'escenari de la Mar d'en Manassa, realment idoni per a aquesta proposta intimista: amb el teló natural del mar, el petit illot del Cargol i, al fons de tot, les llums de Roses i Empuriabrava i –segons va captar un amic fotògraf– fins i tot un estel fugaç, és evident que no cal més escenografia.

A sobre d'aquest escenari despullat, només hi havia un piano de cua i un faristol. Va començar Camp tot sol i després es va aixecar per rebre afectuosament Bonet. Junts van interpretar l'Epigrama de Salvat-Papasseit amb música de Toti Soler: "Un perfume de colors ha invadit a Margot / S'ha vestida de pressa: / Perquè hom no sabés de sa sina l'olor / s'ha posada una flor / damunt la roba fresca". La simbiosi natural entre poesia i música va continuar amb Jo em donaria a qui em volgués, a partir dels versos de Palau i Fabre, i Mai donis per finit, trobada entre la paraula de Miquel Àngel Riera i els acords d'un altre illenc, Joan Bibiloni.

Si véns prest va servir a la cantant per recordar els temps en què vivia al barri barceloní d'Horta, i després d'una altra peça instrumental de Camp, va sonar Dolça remor de cada tarda, és a dir, As tears go by dels Rolling Stones adaptada per l'escalenc Josep Tero. És una bona mostra de la pluralitat d'un repertori en què conviuen Gershwin (Abraça'm), Maria Aurèlia Capmany (La barbera), Maria Mercè Marçal (Cançó del bes sense port), Pau Riba (Es fa llarg esperar), Serrat (Cançó de l'amor petit) i el blues de Guillem d'Efak. El concert es va cloure amb Què volen aquesta gent i, ja en els bisos –molt reclamats pel públic que omplia les renovades grades, ara més còmodes– tres clàssics més de Bonet: Jim, L'àguila negra i La Balanguera. La comunió entre el piano de Camp i la veu de Bonet va tancar amb èxit la segona etapa del Portalblau [<http://www.portalblau.cat>], que el cap de setmana vinent es trasllada al fòrum romà d'Empúries, amb Kamel El Harrachi, Estrella Morente i Manel.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-08-2011 Pàgina 64

-El Punt Avui. Edició Nacional 09-08-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/441816-el-mar-com-a-escenari.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss